

## بیماری لژیون ایرز Legionnaires disease

### بیماری لژیون ایرز چیست؟

بیماری لژیون ایرز یک عفونت ریوی (ذات الریه) است که باکتری از خانواده لژیونلا (*Legionella*) موجب آن می شود.

بیشترین موجب موارد بیماری لژیون ایرز گزارش شده در ایالت نیو ساوت ویلز لژیونلا نموفیلا (*Legionella pneumophila*) بوده است. در ایالت نیو ساوت ویلز هر ساله در حدود 70 مورد بیماری لژیون ایرز اطلاع داده می شود.

لژیونلا نموفیلا معمولاً در منابع آب پیدا می شود، در حالیکه باکتری دیگری از خانواده لژیونلا، به نام لژیونلا لانگیچا (*Legionella longbeachae*) معمولاً در خاک و خاک گلدان پیدا می شود.

### نشانه های بیماری چیست؟

بیماری لژیون ایرز معمولاً باعث تب، لرز و سرفه خشک یا با خلط می شود. بعضی ها ممکن است درد عضلانی، سردرد، خستگی، بی اشتها و اسهال هم داشته باشند. مردم از ذات الریه ممکن است سخت بیمار بشوند؛ بیشتر اشخاص بهبود می یابند ولی گاهی این بیماری ممکن است کشنده باشد.

### چگونه مردم مبتلا به بیماری لژیون ایرز می شوند؟

بیماری لژیون ایرز معمولاً پس از اینکه مردم ذرات جامدی را تنفس کنند که مبدأ آنها از منابع آبی که آلوده به لژیونلا نموفیلا باشد اتفاق می افتد (مانند هوای تهویه شده از برج های خنک کننده، جاکوزی، دوش) یا بعضی اوقات از خاک یا خاک گلدان آلوده به باکتری لژیونلا لانگیچا. مردم ممکن است در خانه، محل کار، یا در اماکن عمومی در معرض آن قرار گیرند.

این بیماری از شخص به شخص سرایت نمی کند.

فاصله زمانی از وقتی که شخص در معرض باکتری قرار می گیرد تا بیمار شدن او بین دو تا 10 روز است.

اکثر اوقات افراد میانسال و سالمندان به بیماری لژیون ایرز مبتلا می شوند، بخصوص آن هایی که سیگار می کشند یا بیماری های مزمن ریوی دارند. همچنین ریسک مبتلا شدن به این بیماری در اشخاصی که بخاطر دارو درمانی یا بیماری هایی مانند سرطان، از کارافتادن کلیه ها، مرض قند یا ایدز دستگاه دفاعی بدنشان از کار افتاده است، زیاد تر است.

### تشخیص و درمان بیماری لژیون ایرز چگونه است؟

تشخیص دادن بیماری لژیون ایرز از سایر انواع ذات الریه فقط از روی نشانه های بیماری دشوار است. عکسبرداری اشعه ایکس از سینه اغلب ذات الریه را نشان می دهد ولی تشخیص این بیماری احتیاج به آزمایش های ویژه ای دارد.

آزمایش نمونه های خون (گرفته شده در فاصله زمانی سه تا شش هفته)، خلط و ادرار برای تأیید تشخیص بیماری می توانند مفید باشند.

بیماری لژیون ایرز با درمان با آنتی بیوتیک ها معالجه می شود.

بیماران مبتلا به بیماری لژیون ایرز ممکن است در بیمارستان با دادن آنتی بیوتیک از راه سرم درمان شوند. بعضی ها ممکن است نیاز به مراقبت در واحد مراقبت ویژه داشته باشند و ممکن است برای کمک به تنفس نیاز به دستگاه تنفس مصنوعی داشته باشند.

### برای جلوگیری از بیماری لژیون ایزز چه می توان کرد؟

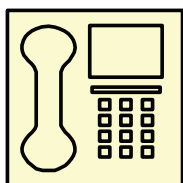
باکتری لژیونلا در انواع بسیاری از سیستم های آب یافت می شود. با اینهمه، این باکتری در آب گرم و راکد به سرعت و به تعداد زیاد تولید مثل می کند. اصلاح طرح، ضد عفونی و نگهداری برج های خنک کننده و سیستم های لوله کشی رشد و انتشار باکتری لژیونلا را محدود می کند.

لژیونلا لانگبیچا معمولاً در خاک است. با کاهش قرار گرفتن در معرض غبار خاک گلدان با پیروی از هشدار تولید کنندگان، که در روی برچسب خاک گلدان موجود است؛ و پوشیدن دستکش و ماسک هنگام مصرف خاک گلدان ممکن است از سرایت این بیماری جلوگیری کرد. پس از دست زدن به خاک گلدان یا خاک، به ویژه پیش از صرف غذا، نوشیدن یا سیگار کشیدن دستهای خود را بشویید.

این برگه اطلاعاتی از مرکز کنترل و پیشگیری بیماری ها : لژیونلوسیس ، اقتباس شده است که می توان آن را در تار نمای زیر دید.

[www.cdc.gov/ncidod/dbmd/diseaseinfo/legionellosis\\_g.htm](http://www.cdc.gov/ncidod/dbmd/diseaseinfo/legionellosis_g.htm)

اطلاعات بیشتر – واحدهای بهداشت عمومی در نیوساوت ویلز



**1300 066 055**

[www.health.nsw.gov.au](http://www.health.nsw.gov.au)